

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/268/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119442123
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119442123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpený JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: C. G., L.. XX. XX. XXXX, J. G.O. XXXX/XXX, XXX XX J., o zaplatenie 3 570,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23. 11. 2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3570,37 Eur (istina 2355,54 Eur, kapitalizované úroky a úroky z omeškania do 21. 05. 2018 vo výške 933,70 Eur, poplatky 281,13 Eur) spolu so zmluvným úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 2355,54 Eur od 21. 05. 2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2355,54 Eur od 21. 05. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Tvrdil, že nadobudol žalovanú pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 05. 2018, uzatvorenej medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupom a žalobcom ako postupníkom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 17. 10. 2014 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“) v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej dňa 17. 10. 2014 prevodom na účet peňažné prostriedky vo výške 2500,- Eur, ktoré sa zaviazala vrátiť v dohodnutej lehote vrátane úrokov podľa zmluvy. Žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo výpise z úveru. Vzhľadom na to, že žalovaná svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas nesplnila, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 23. 11. 2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Obchodných podmienok ku dňu 22. 11. 2016. Žalovaná napriek výzve nezaplatila svoj záväzok. Za dobu po splatnosti úveru si žalobca uplatnil z nezaplatenej istiny zmluvný úrok 16,90 % ročne podľa Obchodných podmienok a zákonný úrok z omeškania 5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. V zmysle Obchodných podmienok si žalobca uplatnil príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle sadzobníka.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 18. 06. 2020 uviedla, že uznáva žalobcom uplatnený nárok, pričom žiada o možnosť splatiť ho v splátkach po 20 Eur mesačne. Úver splácala, kým pracovala, ale po určitom čase prišla o prácu a nemala ho z čoho platiť. Medzitým sa vydala, má 2 maloleté deti vo veku 15 mesiacov a 3 mesiace. Nakoľko býva s manželom a deťmi u svojej mamy, prispieva jej sumou 100 Eur na stravu a 100 Eur na bývanie. Jej mesačný príjem je cca 320 Eur /materská + prídavky na deti/,

z toho jej zostane cca 120 Eur. Manžel pracuje, poberá minimálnu mzdu. Napriek poučeniu, doručenému žalovanej spolu so žalobou, vo vyjadrení nevzniesla námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu, ktorý preto ďalej konal vo veci s poukazom na § 41 CSP.

3. Žalobca navrhol, aby súd v súlade s § 282 CSP rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku a povolil žalovanej splátky vo výške 20,- Eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok.

4. Súd v súlade s § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu zamedzenia šírenia Covid-19, žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to: zmluva o splátkovom úvere zo dňa 17.10.2014, výpis z úveru, upomienky, výzva zo dňa 26. 10. 2016, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23. 11. 2016 s fotokópiou doručky, výzva zo dňa 23. 01. 2018, predžalobná výzva s podacím hárkom, písomné vyjadrenie žalovanej, pričom na podací hárok na č.l. 79 predložený právny zástupcom žalobcu po rozhodnutí súdu vo veci samej neprihliadal s poukazom na § 154, 217 ods. 1 CSP, a zistil tento skutkový stav:

5. Na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 17. 10. 2014, právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2500,- Eur na čokoľvek, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach po 44,04 Eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 11. 2014, ďalších 20. dňa v mesiaci, konečnou splatnosťou dňa 20.10.2023 a to pri úroku 14,90 % ročne, RPMN 17,33 %, priemernej RPMN 16,81 % a celkovej čiastke úveru 4753,93 Eur. Podľa čl. I. bodu 10 ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku,..

6. Listom zo dňa 23. 11. 2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 22. 11. 2016. Predmetnú zásielku prevzala sestra žalovanej dňa 01. 12. 2016, čo vyplýva z fotokópie doručky (č.l. 22). Doručenie zásielky žalovanej súd nemal osvedčené. Hoci žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a takúto výzvu predložil (list zo dňa 26. 10. 2016), jej doručenie žalovanej do skončenia dokazovania nepreukázal (v konečnom dôsledku ani podací hárok neosvedčuje doručenie, iba odoslanie výzvy).

7. Z výpisu účtu žalovanej (č. I. 75 a nasl. spisu) vyplýva výška čerpaného úveru 2500,- Eur dňa 17. 10. 2014 a tiež skutočnosť, že úver nebol splácaný riadne a včas. Žalovaná zaplatila splátky splatné od 20. 10. 2014 do 20. 01. 2016 s tým, že posledná splátka bola uhradená dňa 20. 01. 2016. Následne žalovaná nič neplatila, t.j. splátky splatné dňa 20. 02. 2016 a nasledujúce zostali neuhradené.

8. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 05. 2018 od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

12. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 54a OZ /účinné od 05. 12. 2018/ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

26. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

27. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

28. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ, žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 17. 10. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaná ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 2500,- Eur, ktorá ho nesplácala riadne a včas v súlade so zmluvou.

29. Súd skúma otázku aktívnej vecnej legitímácie ex offio - z úradnej povinnosti (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zároveň, ak predmetom konania je postúpená pohľadávka banky, súd musí ex offio skúmať, či banka postúpila svoju pohľadávku inému subjektu (žalobcovi) platne (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017).

30. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0399/2018/CE zo dňa 21. 12. 2018. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

31. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ sa pre účinné zosplatnenie úveru vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi. Hoci žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 23.11.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a takúto upozorňujúcu výzvu pred zosplatnením adresovanú žalovanej predložil, jej doručenie žalovanej ani doručenie oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej nepreukázal. V tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k upozorňujúcej výzve zo dňa 26. 10. 2016 žalobca predložil podací hárok až po skončení dokazovania, preto súd naň nemohol prihliadať (§ 154 CSP). Doručenie oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej tiež nepreukázal, keď podľa fotokópie doručenky zásielku prevzala sestra žalovanej. Jedná sa pritom o jednostranný právny úkon, ktorého účinky nastávajú dorúčením v zmysle

§ 45 ods. 1 OZ. Súd potom konštatuje, že nemal preukázané účinné zosplatnenie úveru v zmysle s § 53 ods. 9 OZ. Ak úver nebol platne zosplatnený v čase postúpenia pohľadávky (21. 12. 2018), banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Rovnako napr. Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 7Co/37/2019 z 24. 06. 2019 konštatuje: „Za takejto situácie právny predchodca žalobcu ani nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia išlo o pohľadávku, ktorá splatnou nebola v dôsledku jej neplatného zosplatnenia“.

32. V prípade, že by žalobca preukázal účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ a platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu, súd by žalobu zamietol z dôvodu premlčania v zmysle § 54a OZ v spojení s § 103 veta druhá OZ. Nebolo sporné, že zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ dohodli v čl. I bode 10 zmluvy na možnosti predčasného zosplatnenia úveru, pričom právny predchodca žalobcu toto právo využil. Z výpisu z úveru zo dňa 13. 06. 2018 vyplýva, že žalovaná poslednú úhradu vykonala dňa 20. 01. 2016 započítanú na splátku splatnú dňa 20. 01. 2016, pričom splátku splatnú dňa 20. 02. 2016 a nasledujúce už nezaplatila. Je teda zrejme, že najneskoršou neuhradenou splátkou, s ktorou bola žalovaná ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (22.12.2016) viac ako 3 mesiace v omeškani, bola splátka splatná dňa 20. 08. 2016, ktorá zosplatnenie vyvolala. Trojročná premlčacia doba potom podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 20. 08. 2016. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola doručená súdu dňa 23. 11. 2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a OZ prihlíada vo všetkých konaniach, ktoré začali po 05. 12. 2018 ex offo. Podľa § 54a OZ nie len, že nemožno vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ale zmeniť obsah takéhoto premlčaného práva, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. V konaní nebolo žalobcom tvrdené ani osvedčené, že by žalovaná v čase uznania nároku vedela o jeho premlčaní. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o predmetné ustanovenie, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018 z 18. 10. 2018, sp. zn. 43Co/67/2019 zo dňa 26.09.2019 a rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18. 01. 2018.

33. Vzhľadom na uvedené súd ani nemohol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie a žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol /v súvislosti s názorom, že pri nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nemožno rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku viď napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/70/2018 z 26. 06. 2018).

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 CSP, t.j. podľa výsledku sporu. Žalovaná bola v spore úspešná v celom rozsahu, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. 02. 2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (trojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.